

NEHEMIJA

ПОГЛАВЉЕ 1

Reč Nemije, sina Ahalijinog; meseca Hisleva godine dvadesete kad bejah u Susanu gradu,

² Dodje Ananije, jedan od braće moje s nekima iz Judeje; i zapitah ih za Judejce, za ostatak što beše ostao od ropstva i za Jerusalim.

³ A oni mi rekoše: Ostatak što osta od ropstva onde u zemlji, u velikoj je nevolji i sramoti, i zid je jerusalimski razvaljen i vrata su mu ognjem popaljena.

⁴ A kad čuh te reči sedoh i plakah, i tužih nekoliko dana, i postih i molih se pred Bogom nebeskim,

⁵ I rekoh: Oh Gospode Bože nebeski, Bože veliki i strašni, koji čuvaš zavet i milost onima koji Te ljube i drže Tvoje zapovesti.

⁶ Neka bude uho Tvoje prignuto i oči Tvoje otvorene da čuješ molitvu slugu svog kojom se sada molim pred Tobom dan i noć za sinove Izrailjeve, slugu Tvoje, i ispovedam grehe sinova Izrailjevih kojima Ti zgrešismo.

⁷ Skrivismo Ti i ne držasmo zapovesti ni uredbe ni zakone koje si zapovedio preko Mojsija, slugu svog.

⁸ Ali se opomeni reči koju si zapovedio Mojsiju sluzi svom govoreći: Vi ćete zgrešiti i ja ću vas rasejati medju narode;

⁹ Ali ako se obratite k meni i stanete držati zapovesti moje i tvoriti ih, ako budete zagnani i na kraj sveta, sabraću vas odande i odvešću vas na mesto koje sam izabrao da onde nastanim ime svoje.

¹⁰ A ovo su slugu Tvoje i narod Tvoj, koji si iskupio silom svojom velikom i rukom svojom krepkom.

¹¹ Oh Gospode! Neka bude uho Tvoje prignuto k molitvi slugu Tvog i k molitvi sluga Tvojih koji su radi bojati se imena Tvog, i daj danas sreću sluzi svom i učini da nadje milost pred ovim čovekom. A ja bejah peharnik carev.

ПОГЛАВЉЕ 2

A meseca Nisana godine dvadesete Artakserksa cara beše vino pred njim, i ja uzevši vino dadoh ga caru. A pre ne bejah neveseo pred njim.

² I reče mi car: Što si lica neveselog, kad nisi bolestan? Nije drugo nego tuga u srcu. A ja se uplaših vrlo.

³ I rekoh caru: Da je živ car do veka! Kako ne bih bio lica neveselog, kad je grad gde su

grobovi mojih otaca opusteo i vrata mu ognjem spaljena?

⁴ A car mi reče: Šta hoćeš? Tada se pomolih Boga nebeskom,

⁵ I rekoh caru: Ako je ugodno caru i ako ti je mio sluga tvoj, pošlji me u Judeju u grad gde su grobovi otaca mojih da ga sagradim.

⁶ A car mi reče, a žena njegova sedjaše do njega: Koliko ti vremena treba na put, i kad ćeš se vratiti? I bi ugodno caru, i pusti me kad mu kazah vreme.

⁷ Potom rekoh caru: Ako je ugodno caru, da mi se da knjiga na knezove preko reke da me prate dokle ne dodjem u Judeju,

⁸ I knjiga na Asafa, čuvara šume careve da mi da drva za brvna na vrata od dvora uz dom Božji i za zid gradski i za kuću u koju ću ući. I dade mi car, jer dobra ruka Boga mog beše nada mnom.

⁹ I tako dodjoh sa knezovima preko reke, i dadoh im knjige careve. A car posla sa mnom vojvode i konjike.

¹⁰ A kad to ču Sanavalat Oronjanin i Tovija, sluga Amonac, bi im vrlo mrsko što dodje čovek da se postara za dobro sinovima Izrailjevim.

¹¹ Potom dodjoh u Jerusalim, i bih onde tri dana.

¹² Pa ustah noću s nekoliko ljudi, a nikom ne kazah šta mi je Bog moj dao u srce da učinim u Jerusalimu; i ne imah kljusea sa sobom osim onog na kome jahah.

¹³ I izidjoh noću na vrata od doline, na izvor zmajevski, i na vrata gnojna, i razgledah zidove jerusalimske kako behu razvaljeni i kako mu vrata behu ognjem popaljena.

¹⁴ Otuda prodjoh na izvorska vrata i na carsko jezero, a onde ne beše mesta da kljuse poda mnom predje.

¹⁵ Zato jahah uz potok po noći i razgledah zid, pa se vratih na vrata od doline, i tako dodjoh natrag.

¹⁶ Ali poglavari ne znahu kuda sam išao ni šta sam radio, jer dotada ne bejah ništa rekao ni Judejcima ni sveštenicima ni knezovima ni poglavarima ni drugima koji upravljahu poslom.

¹⁷ Zato im rekoh: Vidite u kakvom smo zlu, Jerusalim pust i vrata mu popaljena ognjem; dajte da zidamo zidove jerusalimske, da više ne budemo rug.

¹⁸ I kazah im kako je dobra ruka Boga mog nada mnom i reči careve koje mi je rekao. Tada rekoše: Ustanimo i zidajmo. I ukrepiše im se ruke na dobro.

¹⁹ A kad to ču Sanavalat Oronjanin i Tovija, sluga Amonac i Gisem Arapin, podsmevaše nam se i rugaše nam se govoreći: Šta to radite? Da se nećete odmetnuti caru?

²⁰ A ja im odgovorih i rekoh: Bog nebeski daće nam sreću, a mi, sluge Njegove ustasmo i zidamo; ali vi nemate dela ni prava ni spomena u Jerusalimu.

ПОГЛАВЉЕ 3

I usta Eliasiv, poglavar sveštencički i braća njegova sveštenici i zidaše vrata ovčija, i osvetiše ih i metnuše im krila, i osvetiše ih do kule Meje, do kule Ananilove.

² A do njega zidaše Jerihonjani, a do njih zida Zahur, sin Imrijev;

³ A vrata riblja zidaše sinovi Asenajini, oni ih pobrvnaše i metnuše krila i brave i prevornice.

⁴ A do njih popravlja Merimot, sin Urije sina Akosovog; a do njih popravlja Mesulam, sin Varahije sina Mesizaveilovog; a do njih popravlja Sadok, sin Vanin.

⁵ A do njih popravljaše Tekujani, ali poglavice njihove ne saviše vrat svoj na službu

Gospodu svom.

⁶ A stara vrata popravlja Jodaj, sin Fasejin i Mesulam, sin Vesodijin, oni ih pobrvnaše i metnuše krila i brave i prevornice.

⁷ A do njih popravljaše Melatija Gavaonjanin i Jadon Meronjanin, ljudi iz Gavaona i iz Mispe do stolice kneza s ove strane reke.

⁸ Do njih popravlja Uzilo, sin Arahijin, zlatar; a do njega popravlja Ananija, sin apotekarski. I ostaviše Jerusalem do širokog zida.

⁹ A do njih popravlja Refaja, sin Orov poglavar nad polovinom kraja jerusalimskog.

¹⁰ A do njih popravlja Jedaja, sin Arumafov prema svojoj kući, a do njega popravlja Hatus, sin Asavnijin.

¹¹ Toliko popravlja Malahija sin Harimov i Asuv sin Fat-Moavov i kulu kod peći.

¹² A do njega popravlja Salum, sin Loisov, poglavar nad polovinom kraja jerusalimskog sa kćerima svojim.

¹³ Vrata dolinska popravlja Anun sa stanovnicima zanojskim; oni ih sagradiše i metnuše krila i brave i prevornice, i hiljadu lakata zida do gnojnih vrata.

¹⁴ A gnojna vrata popravlja Malhija, sin Rihavov poglavar nad krajem vet-keremskim, on ih sagradi i metnu krila i brave i prevornice.

¹⁵ A vrata izvorska popravlja Salum, sin Hol-ozin, poglavar nad krajem u Mispi, on ih sagradi i pokri i metnu im krila i brave i prevornice; i zid kod banje siloamske od vrta carevog do basamaka koji silaze iz grada Davidovog.

¹⁶ Za njim popravlja Nemija, sin Azvukov poglavar nad polovinom kraja vet-surskog do prema grobovima Davidovim i do jezera načinjenog i do kuće junačke.

¹⁷ Za njim popravljaše leviti, Reum sin Vanijev, a do njega popravlja Asavija poglavar nad polovinom kraja keilskog sa svojim krajem.

¹⁸ Za njim popravljaše braća njihova, Vavaj sin Inadadov poglavar nad polovinom kraja keilskog.

¹⁹ A do njega popravlja Eser, sin Isusov poglavar od Mispe toliko prema mestu kuda se ide ka riznicama na uglu.

²⁰ Za njim razgorivši se Varuh, sin Zavajev, popravlja toliko od ugla do vrata od kuće Elijasiva, poglavara sveštetičkog.

²¹ Za njim popravlja Merimot, sin Urije sina Akosovog, toliko od vrata kuće Elijasivove do kraja kuće Elijasivove.

²² A za njim popravljaše sveštenici koji življahu u ravnici.

²³ Za njim popravlja Venijamin i Asuv prema svojim kućama; a za njim popravlja Azarija, sin Masije sina Ananijinog uz svoju kuću.

²⁴ Za njim popravlja Vinuj, sin Inadadov toliko od kuće Azarijine do savitka i do ugla.

²⁵ Falal, sin Uzajev popravlja prema savitku i prema kuli koja se izdiže iz gornjeg doma carevog kod trema tamničkoga; za njim Fedaja, sin Farosov.

²⁶ I Netineji koji življahu u Ofilu, do prema vratima vodenim na istok i kuli visokoj;

²⁷ Za njim popravljaše Tekujani toliko prema velikoj kuli visokoj do zida ofilskog.

²⁸ Od vrata konjskih popravljaše sveštenici svaki prema svojoj kući;

²⁹ Za njima popravlja Sadok, sin Imirov prema svojoj kući; a za njim popravlja Semaja, sin Sehanijin, čuvar vrata istočnih;

³⁰ Za njim popravlja Ananija, sin Selemijin i Anon, šesti sin Salafov, toliko; za njima popravlja Mesulam sin Varahijin prema svojoj kleti;

³¹ Za njim popravlja Malhija, sin zlatarev do kuće netinejske i trgovačke prema vratima mifkadskim do uzbrdice na uglu;

³² A između uzbrdice na uglu i ovčijih vrata popravljaoše zlatari i trgovci.

ПОГЛАВЉЕ 4

A kad ču Sanavalat da zidamo zid, razgnevi se i rasrdi se vrlo, i rugaše se Jevrejima,

² I govoraše pred braćom svojom i vojnicima samarijskim: Šta rade ti nemoćni Judejci? Hoćemo li ih ostaviti? Hoće li prinositi žrtve? Hoće li sada svršiti? Eda li će u život povratiti iz praha kamenje spaljeno?

³ A Tovija Amonac koji beše uza nj reče: Neka zidaju; da lisica dodje provaliće kameni zid njihov.

⁴ Čuj, Bože naš, kako nas preziru; obrati rug njihov na njihovu glavu, i daj da budu grabež u zemlji gde bi robovali.

⁵ I ne pokrivaj bezakonja njihova, i greh njihov da se ne izbriše pred Tobom, jer Te dražiše za one koji zidaju.

⁶ I tako zidasmo zid, i sav se zid sastavi do polovine, i narod imaoše volju da radi.

⁷ A kad ču Sanavalat i Tovija i Arapi i Amonci i Azoćani da se popravlja zid jerusalimski i da se počelo zatvarati šta je provaljeno, razgneviše se vrlo;

⁸ I složiš se svi zajedno da dodju i da udare na Jerusolim i da smetu.

⁹ A mi se molismo Bogu svom i postavljasmu stražu prema njima dan i noć od straha njihovog.

¹⁰ A Judejci rekoše: Klonula je snaga nosiocima, a praha ima mnogo, ne možemo zidati zida.

¹¹ A naši neprijatelji rekoše: Da ne doznadu i ne opaze dokle ne dodjemo usred njih, pa ćemo ih pobiti i prekinuti posao.

¹² Ali dodjoše Judejci koji kod njih življahu i kazaše nam deset puta: Čuvajte sva mesta kuda se ide k nama.

¹³ Tada namestih narod u nizinama iza zida i na strmenima, postavih narod po porodicama sa mačevima i kopljima i lukovima.

¹⁴ I razgledavši ustah i rekoh starešinama i glavarima i ostalom narodu: Ne bojte ih se. Pomenite Gospoda velikog i strašnog, i bijte se za braću svoju, za sinove svoje i kćeri svoje, za žene svoje i kuće svoje.

¹⁵ A kad čuše neprijatelji naši da smo doznali, razbi Gospod njihovu nameru, i mi se vratismo svi k zidu, svaki na svoj posao.

¹⁶ I od tada polovina mojih momaka poslovaše, a druga polovina držaše koplja i štitove i lukove i oklope, i knezovi stajahu iza svega doma Judinog.

¹⁷ I koji zidahu i koji nošahu teret i koji tovarahu svaki jednom rukom radjaše, a u drugoj držaše koplje.

¹⁸ A koji zidahu, svaki imahu mač pripisan uz bedricu i tako zidahu. A trubač stajaše kod mene.

¹⁹ Jer rekoh starešinama i glavarima i ostalom narodu: Posao je velik i dug i mi smo se rasuli po zidu daleko jedan od drugog.

²⁰ Gde čujete trubu da trubi, onamo trčite k nama; Bog naš vojevaće za nas.

²¹ Tako radjasmu posao, i polovina ih držaše koplja od zora pa dokle zvezde ne izidju.

²² U to vreme još rekoh narodu: Svaki sa momkom svojim neka noćuje u Jerusalimu da bi

nam noću stražili, a danju radili.

²³ A ja i moja braća i momci moji i stražari što idu za mnom nećemo svlačiti sa sebe haljina; u svakog da je mač i voda.

ПОГЛАВЉЕ 5

I stade velika vika ljudi i žena na braću njihovu Judejce.

² Jer neki govorahu: Nas i sinova naših i kćeri naših ima mnogo; da dobavimo žita da jedemo i ostanemo živi.

³ Drugi opet govorahu: Da založimo polja svoja i vinograde i kuće da dobijemo žita u ovoj gladi.

⁴ Još drugi govorahu, da uzajmimo novaca na polja svoja i vinograde za danak carski.

⁵ A telo je naše kao telo braće naše, sinovi naši kao njihovi sinovi i eto treba da damo sinove svoje i kćeri svoje u roblje, i neke kćeri naše već su robinje, a mi ne možemo ništa, jer polja naša i vinograde naše drže drugi.

⁶ Zato se rasrdih vrlo kad čuh viku njihovu i te reči.

⁷ I smislih u srcu svom i ukorih knezove i poglavare, i rekoh im: Vi mećete bremena svaki na brata svog. I sazvah veliki zbor njih radi.

⁸ I rekoh im: Mi otkupismo koliko mogasmo braću svoju Judejce što behu prodani narodima; a vi li ćete prodavati braću svoju ili ćete se prodavati nama? A oni umukoše i ne nadjoše šta bi odgovorili.

⁹ I rekoh: Nije dobro šta radite. Ne treba li vam hoditi u strahu Boga našeg da nam se ne rugaju narodi, neprijatelji naši?

¹⁰ I ja i braća moja i momci moji davali smo im novaca i žita; ali oprostimo im taj dug.

¹¹ Hajde vratite im danas polja njihova i vinograde i maslinike i kuće i što im na stotinu uzimaste od novca i žita i vina i ulja.

¹² A oni odgovoriše: Vratićemo i nećemo iskati od njih; učinićemo kako veliš. Tada sazvah sveštenike, i zakleh ih da će tako učiniti.

¹³ I istresoh nedra svoja i rekoh: Ovako da istrese Bog svakog iz kuće njegove i iz truda njegovog ko god ne ispuni ove reči, i ovako da se istrese i bude prazan. I sav zbor reče: Amin. I hvališe Gospoda, i učini narod po toj reči.

¹⁴ I otkad mi car zapovedi da im budem upravitelj u zemlji Judinoj, od godine dvadesete do trideset druge godine cara Artakserksa, dvanaest godina, ja i braća moja ne jedosmo hrane upraviteljske.

¹⁵ A predjašnji upravitelji koji behu pre mene behu teški narodu uzimajući od njega hleb i vino osim četrdeset sikala srebra, i sluge njihove zapovedahu po narodu. Ali ja tako ne činih bojeći se Boga.

¹⁶ Nego i oko gradjenja zida radih, i ne kupismo njive; i svi momci moji behu skupa onde na poslu.

¹⁷ I Judejaca i poglavara sto i pedeset ljudi i koji dolažahu k nama iz okolnih naroda behu za mojim stolom.

¹⁸ I gotovljaše se svaki dan po jedno goveče, šest ovaca, izbranih, i ptice gotovljahu mi se, i svakih deset dana davaše se svakojakog vina izobila. I opet ne iskah hrane upraviteljske; jer služba beše teška narodu.

¹⁹ Pomeni me Bože moj na dobro za sve što sam činio ovom narodu.

ПОГЛАВЉЕ 6

- A** kad ču Sanavalat i Tovija i Gisem Arapin i ostali naši neprijatelji da sam sazidao zid i da nije ostalo u njemu ništa provaljeno, a do tada još ne bejah namestio krila na vrata,
- ² Posla Sanavalat i Gisem k meni i poruči: Hodi da se sastanemo u kome selu u polju ononskom. A oni mišljahu zlo po me.
- ³ I poslah k njima glasnike i poručih: U poslu sam velikom, zato ne mogu doći. Jer bi stao posao kad bih ga ostavio da dodjem k vama.
- ⁴ I slaše tako k meni četiri puta; i ja im onako odgovorih.
- ⁵ Tada Sanavalat posla k meni tako peti put slugu svog s knjigom otvorenom u ruci.
- ⁶ A u njoj pisaše: Čuje se po narodima i Gasmuj kaže da se ti i Judejci mislite odmetnuti, zato zidaš zid, i hoćeš da im budeš car, kako se govori,
- ⁷ I da si postavio proroke da razglašuju za tebe u Jerusalimu i govore, car je u Judeji. A to će doći do cara. Nego hodi da se dogovorimo.
- ⁸ Tada poslah k njemu i poručih: Nije tako kako ti kažeš; nego si sam izmislio.
- ⁹ Jer oni svi hteše nas uplašiti govoreći: Klouće ruke njihove od posla i neće se svršiti. Zato, Bože, ukrepi ruke moje.
- ¹⁰ Još otidoh u kuću Simaji, sinu Dalaje sina Metaveilovog, koji se beše zatvorio, i reče mi: Da otidemo zajedno u dom Božji usred crkve i da zaključamo vrata crkvi, jer će doći da te ubiju, doći će noću da te ubiju.
- ¹¹ A ja rekoh: Zar će čovek kakav sam ja bežati? Ili ko bi ovakav kakav sam ja ušao u crkvu da ostane u životu? Neću ići.
- ¹² I razumeh da ga nije Bog poslao, nego to proroštvo kaza za me, jer ga Tovija i Sanavalat potkupiše.
- ¹³ Zato beše potkupljen da me uplaši da onako učinim i zgrešim da bih se osramotio da me mogu ružiti.
- ¹⁴ Pomeni, Bože moj, Toviju i Sanavalata po ovim delima njihovim, i Noadiju proročicu i druge proroke koji me hteše uplašiti.
- ¹⁵ I tako dovrši se zid dvadeset petog dana meseca Elula za pedeset i dva dana.
- ¹⁶ I kad čuše svi neprijatelji naši i videše svi narodi koji behu oko nas, uplašiše se vrlo, jer poznaše da je Bog naš učinio to delo.
- ¹⁷ I u one dane mnogi glavari judejski slahu knjige Toviji, i od Tovije njima dolažahu knjige.
- ¹⁸ Jer mnogi Judejci behu mu se zakleli; jer beše zet Sehaniji, sinu Arahovom, i Joanan sin njegov beše oženjen kćerju Meulama, sina Varahijinog.
- ¹⁹ I govorahu preda mnom dobro o njemu, i reči moje dokazivahu mu; i Tovija slaše knjige da me uplaši.

ПОГЛАВЉЕ 7

- A** kad se sazida zid i namestih vrata, i postavljeni biše vratari i pevači i Leviti,
- ² Zapovedih Ananiju, bratu svom i Nananiji zapovedniku grada jerusalimskog, jer beše veran čovek i bojaše se Boga više nego mnogi,
- ³ I rekoh im: Da se ne otvaraju vrata jerusalimska dokle sunce ne ogreje, i kad oni što stoje onde zatvore vrata, ogledajte, i da se postave stražari izmedju stanovnika jerusalimskih, svaki na svoju stražu i svaki prema svojoj kući.
- ⁴ A grad beše širok i velik, ali naroda beše malo u njemu i kuće ne behu pogradjene.

⁵ I Bog moj dade mi u srce, te sabrah glavare i starešine i narod da se izbroje po plemenima. I nadjoh knjigu, u kojoj beše prepis onih koji se vratiše prvi put; i nadjoh u njoj zapisano:

⁶ Ovo su ljudi iz ovog kraja što se vratiše iz ropstva izmedju onih koji biše preseljeni, koje preseli Navuhodonosor, car vavilonski, pa se vratiše u Jerusalem i u Judeju, svaki u svoj grad,

⁷ Koji dodjoše sa Zorovaveljem, Isusom, Nemijom, Azarijom, Ramijom, Namanijem, Mardohejem, Vilsanom, Misperetom, Vigvajem, Neumom, Vanom; na broj beše ljudi naroda Izrailjevog:

⁸ Sinova Farosovih dve hiljade i sto i sedamdeset i dva;

⁹ Sinova Sefatijinih trista i sedamdeset i dva;

¹⁰ Sinova Arahovih šest stotina i pedeset i dva;

¹¹ Sinova Fat-Moavovih, od sinova Isusovih i Joavovih dve hiljade i osam stotina i osamnaest;

¹² Sinova Elamovih hiljada i dvesta i pedeset i četiri;

¹³ Sinova Zatujevih osam stotina i četrdeset i pet;

¹⁴ Sinova Zahajevih sedam stotina i šezdeset;

¹⁵ Sinova Vinujevih šest stotina i četrdeset i osam;

¹⁶ Sinova Vivajevih šest stotina i dvadeset i osam;

¹⁷ Sinova Azgadovih dve hiljade i tri stotine i dvadeset i dva;

¹⁸ Sinova Adonikamovih šest stotina i šezdeset i sedam;

¹⁹ Sinova Vigvajevih dve hiljade i šezdeset i sedam;

²⁰ Sinova Adinovih šest stotina i pedeset i pet;

²¹ Sinova Atirovih od Jezekije devedeset i osam;

²² Sinova Asumovih trista i dvadeset i osam;

²³ Sinova Visajevih trista i dvadeset i četiri;

²⁴ Sinova Arifovih sto i dvanaest;

²⁵ Sinova gavaonskih devedeset i pet;

²⁶ Ljudi iz Vitlejema i Netofata sto i osamdeset i osam;

²⁷ Ljudi iz Anatota sto i dvadeset i osam;

²⁸ Ljudi iz Vet-Asmaveta četrdeset i dva;

²⁹ Ljudi iz Kirijat-Jarima, Hefire i Virota sedam stotina i četrdeset i tri;

³⁰ Ljudi iz Rame i Gavaje šest stotina i dvadeset i jedan;

³¹ Ljudi iz Mihmasa sto i dvadeset i dva;

³² Ljudi iz Vetilja i Gaje sto i dvadeset i tri;

³³ Ljudi iz drugog Nevona pedeset i dva;

³⁴ Sinova Elama drugog, hiljada i dvesta i pedeset;

³⁵ Sinova Harimovih trista i dvadeset;

³⁶ Sinova jerihonskih trista i četrdeset i pet;

³⁷ Sinova lodskih, adidskih i ononskih sedam stotina i dvadeset i jedan;

³⁸ Sinova senajskih tri hiljade i devet stotina i trideset;

³⁹ Sveštenika: sinova Jedajinih od doma Isusovog devet stotina i sedamdeset i tri;

⁴⁰ Sinova Imirovih hiljada i pedeset i dva;

⁴¹ Sinova Pashorovih hiljada i dvesta i četrdeset i sedam;

- ⁴² Sinova Harimovih hiljada i sedamnaest;
- ⁴³ Levita, sinova Isusovih i Kadmilovih izmedju sinova Odavijinih sedamdeset i četiri;
- ⁴⁴ Pevača: sinova Asafovih sto i četrdeset i osam;
- ⁴⁵ Vratara: sinova Salumovih, sinova Atirovih, sinova Talmanovih, sinova Akuvovih, sinova Atitinih, sinova Sovajevih sto i trideset i osam;
- ⁴⁶ Netineja: sinova Sišinih, sinova Asufinih, sinova Tavotovih,
- ⁴⁷ Sinova Kirosovih, sinova Sijajinih, sinova Fadanovih,
- ⁴⁸ Sinova Levaninih, sinova Agavinih, sinova Salmajevih,
- ⁴⁹ Sinova Ananovih, sinova Gidilovih, sinova Garovih,
- ⁵⁰ Sinova Reajinih, sinova Resinovih, sinova Nekodinih,
- ⁵¹ Sinova Gazamovih, sinova Uzinih, sinova Fasejinih,
- ⁵² Sinova Visajevih, sinova Meunimovih, sinova Nafusesimovih,
- ⁵³ Sinova Vakvukovih, sinova Akufinih, sinova Arurovih,
- ⁵⁴ Sinova Vaslitovih, sinova Meidinih, sinova Arsinih,
- ⁵⁵ Sinova Varkosovih, sinova Sisarinih, sinova Taminih,
- ⁵⁶ Sinova Nesijinih, sinova Atifinih;
- ⁵⁷ Sinova sluga Solomunovih: sinova Sotajevih, sinova Soferetovih, sinova Feridinih,
- ⁵⁸ Sinova Jalinih, sinova Darkonovih, sinova Gidilovih,
- ⁵⁹ Sinova Sefatijinih, sinova Atilovih, sinova Fohereta od Sevojima, sinova Amonovih,
- ⁶⁰ Svega Netineja i sinova sluga Solomunovih, trista i devedeset i dva.
- ⁶¹ I ovi dodjoše iz Tel-Meleha i Tel-Arise, Heruv, Adon i Imir, ali ne mogaše pokazati otački dom svoj i seme svoje, eda li su od Izrailja,
- ⁶² I sinovi Delajini, sinovi Tovijini, sinovi Nekodini, njih šest stotina i četrdeset i dva,
- ⁶³ I od sveštenika: sinovi Avajini, sinovi Akosovi, sinovi Varzelaja, koji se oženi izmedju kćeri Varzelaja Galadjanina, te se prozva njihovim imenom.
- ⁶⁴ Oni tražiše po knjigama da bi pokazali rod svoj, ali se ne nadje, zato biše odlučeni od sveštenstva.
- ⁶⁵ I zapreti im Tirsata da ne jedu od svetinje nad svetinjama dokle ne nastane sveštenik s Urimom i Tumimom.
- ⁶⁶ Svega zbora skupa beše četrdeset i dve hiljade i tri stotine i šezdeset,
- ⁶⁷ Osim sluga njihovih i sluškinja njihovih, kojih beše sedam hiljada i tri stotine i trideset i sedam; i medju njima beše pevača i pevačica dvesta i četrdeset i pet;
- ⁶⁸ Imahu sedam stotina i trideset i šest konja, dve stotine i četrdeset i pet masaka,
- ⁶⁹ Četri stotine i trideset i pet kamila, šest hiljada i sedam stotina i dvadeset magaraca.
- ⁷⁰ Tada neki izmedju glavara doma otačkih priložiše na posao. Tirsata dade u riznicu hiljadu drama zlata, pedeset čaša, šest stotina i trideset haljina sveštenečkih.
- ⁷¹ A glavari domova otačkih dadoše u riznicu za posao dvadeset hiljada drama zlata, i srebra dve hiljade i dvesta mina.
- ⁷² A što dade ostali narod beše dvadeset hiljada drama zlata, i dve hiljade mina srebra, i šezdeset i sedam haljina sveštenečkih.
- ⁷³ I tako sa naseliše sveštenici i leviti vratari i pevači i ljudi iz naroda i Netineji i sav Izrailj u svojim gradovima; i kad dodje sedmi mesec, sinovi Izrailjevi behu u svojim gradovima.

- T**ada se skupi sav narod jednodušno na ulicu koja je pred vratima vodenim, i rekoše Jezdri književniku da donese knjigu zakona Mojsijevog koji daje Gospod Izrailju.
- ² I donese Jezdra sveštenik zakon pred zbor, u kome behu ljudi i žene i svi koji mogahu razumeti, prvog dana sedmog meseca.
- ³ I čita je na ulici koja je pred vratima vodenim od jutra do podne pred ljudima i ženama i onim koji mogahu razumeti, i uši svemu narodu behu obraćene ka knjizi zakonskoj.
- ⁴ A Jezdra književnik stajaše na mestu poverljivo, koje behu načinili od drveta za to; i do njega stajaše Matatija i Sema i Anaja i Urija i Helkija i Masija s desne strane, a s leve Fedaja i Misailo i Malahija i Asum i Asvadana, Zaharija i Mesulam.
- ⁵ I otvori Jezdra knjigu na vidiku svem narodu, jer beše više svega naroda, i kad je otvori, usta sav narod.
- ⁶ I Jezdra blagoslovi Gospoda Boga velikog, a sav narod odgovori: Amin, amin, podignuvši ruke svoje, pa se saviše i pokloniše se Gospodu licem do zemlje.
- ⁷ A Isus i Vanije i Servevija, Jamin, Akuv, Savetaj, Odija, Masija, Kelita, Azarija, Jozavad, Anan, Felaja i drugi Leviti poučavahu narod zakonu, i narod stajaše na mestu.
- ⁸ I čitahu knjigu, zakon Božji, razgovetno i razlagahu smisao, te se razumevaše šta se čitaše.
- ⁹ Potom Nemija, koji je Tirsata, i sveštenik Jezdra književnik i Leviti koji naučavahu narod, rekoše svemu narodu: Ovaj je dan svet Gospodu Bogu vašem; ne tužite ni plačite. Jer plakaše sav narod slušajući šta govori zakon.
- ¹⁰ I reče im: Idite i jedite pretilo i pijte slatko i šalžite delove onima koji nemaju ništa zgotovljeno, jer je ovaj dan svet Gospodu našem. Zato ne budite žalosni, jer je radost Gospodnja vaša sila.
- ¹¹ I Leviti utišaše narod govoreći: Čutite, jer je ovaj dan svet, i ne budite žalosni.
- ¹² I otide sav narod da jede i pije i da šalje delove, i veseliše se veoma što razumeše reči koje im se kazaše.
- ¹³ A sutradan skupiše se glavari domova otačkih iz svega naroda, sveštenici i Leviti, k Jezdri književniku da uče šta zakon govori.
- ¹⁴ I nadjoše napisano u zakonu da je Gospod zapovedio preko Mojsija da sinovi Izrailjevi borave u senicama na praznik sedmog meseca.
- ¹⁵ I objaviše i proglasiše po svim gradovima svojim i u Jerusalimu govoreći: Idite u goru, i donesite granje maslinovo i granje od divlje masline i granje mirtovo i palmovo i granje od šumnatih drveta, da načinite senice, kako je napisano.
- ¹⁶ I narod izidje i donese i načini senice svaki na svom krovu i u svom tremu i u tremovima doma Božjeg i na ulici kod vrata vodenih i na ulici kod vrata Jefremovih.
- ¹⁷ I tako načini senice sav zbor, što se beše vratio iz ropstva, i boravljahu pod senicama. A od vremena Isusa, sina Navinog, do tog dana ne činiše tako sinovi Izrailjevi. I bi veselje veoma veliko.
- ¹⁸ I čitaše se knjiga zakona Božjeg svaki dan, od prvog dana do poslednjeg; i praznovaše praznik sedam dana, a osmi dan bi sabor, kako je uređeno.

ПОГЛАВЉЕ 9

Potom dvadeset četvrtog dana tog meseca skupiše se sinovi Izrailjevi posteći i u kostreti i posuvši se zemljom.

- ² I odvoji se seme Izrailjevo od svih tudjinaca, i stadoše te ispovedahu grehe svoje i

bezakonja otaca svojih.

³ I stajahu na svom mestu, te im se čitaše zakon Gospoda Boga njihovog četvrt dana, a drugi četvrt ispovedahu se i poklanjahu se Gospodu Bogu svom.

⁴ A Isus i Vanije, Kadmilo, Sevanija, Vunije, Serevija, Vanije i Hananije popevši se na mesto podignuto za Levite vapijahu glasom velikim ka Gospodu Bogu svom.

⁵ I rekoše Leviti Isus i Kadmilo, Vanije, Asavnija, Serevija, Odija, Sevanija i Petaja: Ustanite, blagosiljajte Gospoda Boga svog od veka do veka: i da se blagosilja ime Tvoje slavno i uzvišeno svrh svakog blagoslova i hvale.

⁶ Ti si sam Gospod; Ti si stvorio nebo, nebesa nad nebesima i svu vojsku njihovu, zemlju i sve što je na njoj, mora i sve što je u njima, i Ti oživljavaš sve to, i vojska nebeska Tebi se klanja.

⁷ Ti si Gospod Bog, koji si izabrao Avrama i izveo iz Ura haldejskog i nadeo mu ime Avraam;

⁸ I našao si srce njegovo verno pred sobom, i učinio si s njim zavet da ćeš dati zemlju hanansku, hetejsku, amorejsku, ferezejsku i jevusejsku i gergesejsku, da ćeš dati semenu njegovom, i ispunio si reči svoje jer si pravedan.

⁹ Jer si pogledao na muku otaca naših u Misiru, i viku njihovu video si na moru crvenom;

¹⁰ I učinio si znake i čudesa na Faraonu i na svim slugama njegovim i na svem narodu zemlje njegove, jer si znao da su obesno postupali s njima; i stekao si sebi ime, kao što se vidi danas.

¹¹ I more si razdvojio pred njima, te predjoše posred mora suvim, i bacio si u dubine one koji ih gonjahu kao kamen u vodu.

¹² I u stupu od oblaka vodio si ih danju, a noću u stupu ognjenom svetleći im putem kojim će ići.

¹³ I sišao si na goru sinajsku i govorio s njima s neba, i dao im sudove prave i zakone istinite, uredbe i zapovesti dobre.

¹⁴ I obznanio si im subotu svoju svetu, i dao im zapovesti i uredbe i zakon preko Mojsija, sluge svog.

¹⁵ I hleb s neba dao si im u gladi njihovoj, i vodu iz kamena izveo si im u žedji njihovoj, i rekao si im da idu i naslede zemlju za koju si podigao ruku svoju da ćeš im je dati.

¹⁶ Ali oni i oci naši uzobestiše se i otvrdnuše vratom svojim i ne slušаше zapovesti Tvoje.

¹⁷ Ne hteše slušati, i ne opominjaše se čudesa Tvojih koja si im činio, nego otvrdnuše vratom svojim, i u odmetu svom postavljаше sebi vodje da se vrate u ropstvo svoje. Ali Ti, Bože, koji opraštaš koji si žalostiv i milostiv, koji dugo trpiš i velike si milosti, nisi ih ostavio.

¹⁸ I onda kad načiniše sebi tele liveno i rekoše: Ovo je tvoj Bog koji te je izveo iz Misira, i huliše veoma,

¹⁹ Ni onda ih radi velike milosti svoje nisi ostavio u pustinji; stup od oblaka nije odstupao od njih danju vodeći ih putem, niti stup ognjeni noću svetleći im putem kojim će ići.

²⁰ I dao si im dobri svoj duh da ih urazumljuje, i mane svoje nisi ustegao od usta njihovih, i vode si im dao u žedji njihovoj.

²¹ I četrdeset godina hranio si ih u pustinji, ništa im nije nedostajalo: odelo im ne ovetša i noge im ne otekoše.

²² I dao si im carstva i narode, i podelio si ih po krajevima, jer naslediše zemlju Sionovu, zemlju cara esevonskog, i zemlju cara vasanskog;

²³ I umnožio si sinove njihove kao zvezde nebeske, i uveo si ih u zemlju za koju si rekao ocima njihovim da će ući u nju i naslediti je.

- ²⁴ I udjoše sinovi njihovi i naslediše zemlju, i pokorio si im Hananeje, stanovnike zemaljske i predao ih u njihove ruke, i careve njihove i narode zemaljske, da čine od njih šta im je volja.
- ²⁵ I tako uzeše tvrde gradove i zemlju rodnu, i naslediše kuće pune svakog dobra, studence iskopane, vinograde maslinike i voćke mnoge, i jedoše i nasitiše se i ugojiše se, i blagovahu po velikoj Tvojjoj dobroti.
- ²⁶ Ali Te razgneviše i odmetnuše se od Tebe: baciše zakon Tvoj za ledja i proroke Tvoje pobiše, koji im svedočahu da bi ih obratili ka Tebi i huliše veoma.
- ²⁷ Zato si ih davao u ruke neprijateljima njihovim koji ih mučашe. A kad u nevolji svojoj vikaše k Tebi Ti si ih uslišio s neba i po velikoj milosti svojoj davao si im izbavitelje, koji ih izbavljahu iz ruku neprijatelja njihovih.
- ²⁸ Ali čim otpočinuše, opet činiše zlo pred Tobom, zato si ih ostavljao u rukama neprijatelja njihovih da vladaju njima; a kad se obraćашe i vikaše k Tebi, Ti si ih uslišio s neba i izbavljao ih po milosti svojoj mnogo puta.
- ²⁹ I opominjao si ih da bi ih obratio k zakonu svom, ali oni behu obesni i ne slušашe zapovesti Tvoje i grešišе o Tvoje zakone koje ko vrši živ će biti kroz njih; i izmičući ramena svoja otvrdnuše vratom svojim i ne slušашe.
- ³⁰ I trpeo si ih mnogo godina opominjući ih duhom svojim preko proroka svojih; ali ne slušашe; tada si ih dao u ruke narodima zemaljskim.
- ³¹ Ali radi milosti svoje velike nisi dao da sasvim propadnu niti si ih ostavio, jer si Bog milostiv i žalostiv.
- ³² Sada dakle, Bože naš, Bože veliki, silni i strašni, koji čuvaš zavet i milost, nemoj da je malo pred Tobom što nas snadje sva ova muka, careve naše, knezove i sveštenike naše i proroke naše i oce naše i sav narod Tvoj od vremena careva asirskih do danas.
- ³³ Ti si pravedan u svemu što nas je snašlo, jer si Ti pravo učinio, a mi smo bezbožno radili.
- ³⁴ I carevi naši, knezovi naši i oci naši ne izvršavaše zakon Tvoj niti mariše za zapovesti Tvoje i svedočanstva Tvoja, kojima si im svedočio.
- ³⁵ Jer u carstvu svom i u velikom dobru Tvom koje si im činio, i u zemlji prostranoj i rodnoj koju si im dao, ne služiše Tebi niti se povratiše od zlih dela svojih.
- ³⁶ Evo, mi smo danas robovi; i još u zemlji, koju si dao ocima našim da jedu rod njen i dobra njena, evo mi smo robovi u njoj.
- ³⁷ I ona rod svoj obilati radja carevima koje si postavio nad nama za grehe naše, i koji gospodare nad našim telima i nad stokom našom po svojoj volji, te smo u velikoj teskobi.
- ³⁸ A radi svega toga činimo tvrd zavet i pišemo, a knezovi naši, Leviti naši, sveštenici naši pečate.

ПОГЛАВЉЕ 10

A koji zapečatiše behu ovi: Nemija Tirsata, sin Ahalijin, i Sedekija,

² Seraj, Azarija, Jeremija,

³ Pashor, Amarija, Malhija,

⁴ Hatus, Sevanija, Maluh,

⁵ Harim, Merimot, Ovadija,

⁶ Danilo, Gineton, Varuh,

⁷ Mesulam, Vija, Mijamin,

⁸ Mazija, Vilgaj, Semaja; to behu sveštenici;

⁹ A Leviti: Isus sin Azanijin Vinuj izmedju sinova Inadadovih, Kadmilo,

¹⁰ I braća njihova: Sevanija, Odija, Kelita, Felaja, Anana,

¹¹ Miha, Reov, Asavija,

¹² Zahur, Serevija, Sevnija,

¹³ Odija, Vanije, Veninuj;

¹⁴ Glavari narodni: Faros, Fat-Moav, Elam, Zatuj, Vanije,

¹⁵ Vunije, Azgad, Vivaj,

¹⁶ Adonija, Vigvaj, Adin,

¹⁷ Atir, Jezekija, Azur,

¹⁸ Odija, Asum, Visaj,

¹⁹ Arif, Anatot, Navaj,

²⁰ Magfija, Mesulam, Ezir,

²¹ Mesizaveilo, Sadok, Jadva,

²² Felatija, Anan, Anaja,

²³ Osija, Ananija, Asuv,

²⁴ Lois, Fileja, Sovik,

²⁵ Reum, Asavana, Maija,

²⁶ Ahija, Anana, Ganan,

²⁷ Maluh, Harim, Vana.

²⁸ I ostali narod, sveštenici, Leviti, vratari, pevači, netineji i svi koji se odvojiše od naroda zemaljskih k zakonu Božjem, žene njihove, sinovi njihovi i kćeri njihove, svi koji znahu i razumevahu,

²⁹ Pristaše s braćom svojom, glavarima svojim, i dodjoše te se zakleše i kletvom zavezaše da hodimo po zakonu Božijem, koji je dat preko Mojsija, sluga Božijeg, i da držimo i izvršujemo sve zapovesti Gospoda Boga svog i zakone Njegove i uredbe Njegove.

³⁰ I da ne dajemo kćeri svojih narodima zemaljskim, niti kćeri njihovih da uzimamo za sinove svoje.

³¹ I od naroda zemaljskih koji donesu trg ili kakvu god hranu u subotu na prodaju, da ne uzimamo u subotu ni u drugi sveti dan, i da ostavljamo sedme godine da počiva zemlja i opraštamo svaki dug.

³² I postavismo sebi uredbu da dajemo svake godine trećinu sikla na službu u dom Boga svog:

³³ Na hlebove postavljene, na dar svagdašnji i žrtvu paljenicu svagdašnju za subote, za mladine i za praznike, i na svetinju i na žrtve za greh da se očišća Izrailj, i na svako delo u domu Boga našeg.

³⁴ I bacasmo žreb za sveštenike i Levite i narod radi nošenja drva da se donosi u dom Boga našeg po domovima otaca naših na vreme od godine do godine, da gori na oltaru Gospoda Boga našeg, kako piše u zakonu;

³⁵ I da donosimo prvine od zemlje svoje i prvine od svakog roda od svakog drveta od godine do godine u dom Gospodnji;

³⁶ I prvence od sinova svojih i stoke svoje, kako piše u zakonu, i prvence od goveda svojih i od ovaca svojih da donosimo u dom Boga svog sveštenicima koji služe u domu Boga našeg;

- ³⁷ I prvine testa svog i prinose svoje i rod od svih drveta, vino i ulje da donosimo sveštenicima u kleti doma Boga svog, i Levitima desetak od zemlje svoje, i Leviti da uzimaju desetak po svim mestima gde uradimo;
- ³⁸ I da bude sveštenik, sin Aronov s Levitima kad Leviti uzimaju desetak, i da Leviti donose desetak od desetka u dom Boga našeg, u kleti, u sprema njegove.
- ³⁹ Jer u te kleti dužni su sinovi Izrailjevi i Leviti donositi prinos od žita, od vina i ulja, gde su sveti sudovi, i sveštenici koji služe, i vratari i pevači, da ne ostavljamo dom Boga svog.

ПОГЛАВЉЕ 11

- I** naseliše se knezovi narodni u Jerusalimu, a ostali narod meta žreb da uzmu jednog od deset da sedi u jerusalimu svetom gradu, i ostalih devet delova po drugim gradovima.
- ² I blagoslovi narod sve ljude koji sami od svoje volje pristaše da sede u Jerusalimu.
- ³ Ovo su glavari zemaljski koji se naseliše u Jerusalimu, a po ostalim gradovima judejskim nastaniše se svaki na svom nasledstvu po gradovima svojim Izrailjci sveštenici i Leviti, Netineji i sinovi sluga Solomunovih:
- ⁴ U Jerusalimu, dakle, naseliše se neki od sinova Judinih i Venijaminovih: od sinova Judinih: Ataja sin Ozije, sina Zaharije, sina Amarije, sina Sefatije, sina Maleleilovog, od sinova Faresovih;
- ⁵ I Masija, sin Varuha sina Holoze sina Azaje, sina Adaje, sina Jojariva sina Zahrije, sina Silonijevog;
- ⁶ Svega sinova Faresovih što se naseliše u Jerusalimu, četiri stotine i šezdeset i osam hrabrih ljudi;
- ⁷ A izmedju sinova Venijaminovih: Saluj sin Mesulama, sina Joadaja, sina Fedaje, sina Kolaje, sina Masija, sina Itila, sina Isaijinog,
- ⁸ I za njim Gava, Salaj devet stotina i dvadeset i osam;
- ⁹ A Joilo, sin Zahrijev beše nad njima, a Juda sin Senujin beše drugi nad gradom;
- ¹⁰ Od sveštenika: Jedaja sin Jojavov, Jahin,
- ¹¹ Seraja sin Helkije, sina Mesulama, sina Sadoka, sina Merajota, sina Ahitovovog, starešina u domu Božjem,
- ¹² A braće njihove što služahu u domu osam stotina i dvadeset i dva; i Adaja, sin Jeroama, sina Felalije, sina Amsija, sina Zaharije, sina Pashora, sina Malhijjinog,
- ¹³ I braće njegove glavara u domovima otačkim dvesta i četrdeset i dva; i Amasaj, sin Azreila, sina Azaja; sina Mesilemota, sina Imirovog,
- ¹⁴ I braće njihove hrabrih ljudi sto i dvadeset i osam, a nad njima beše Zavdilo, sin Gedolimov;
- ¹⁵ I od Levita: Semaja sina Asuva sina Azrikama, sina Asavije, sina Vunijevog;
- ¹⁶ I Saveta, i Jozavad behu nad poslom spoljašnjim za dom Božji izmedju glavara levitskih,
- ¹⁷ A Matanija, sin Mihe sina Zavdija sina Asafovog beše poglavar koji počinjaše hvalu u molitvi, i Vakvukija drugi izmedju braće svoje, i Avda sin Salije sina Galala sina Jedutunovog;
- ¹⁸ Svega Levita u svetom gradu beše dve stotine i osamdeset i četiri;
- ¹⁹ A od vratara: Akuv, Talmon, i braća njihova što čuvahu stražu na vratima, sto i sedamdeset i dva;
- ²⁰ A ostatak naroda Izrailjevog, sveštenika i Levita beše po svim gradovima Judinim, svak

na svom nasledstvu;

21 A Netineji naseliše se u Ofildu, i Siha i Gispa behu nad Netinejima.

22 A nad Levitima u jerusalimu beše Ozija, sin Vanija, sina Asavije, sina Matanije, sina Mišinog. Izmedju sinova Asafovih, pevači behu u službi za dom Božji.

23 Jer beše careva zapovest za njih i beše određena plata pevačima za svaki dan.

24 I Petaja, sin Mesizaveilov od sinova Zare sina Judinog beše mesto cara za svaki posao s narodom.

25 A po selima i poljima njihovim neko od sinova Judinih nastani se u Kirijat-Arvi i zaseocima njenim, i u Divonu i zaseocima njegovim, i u Jekavseilu i selima njegovim,

26 I u Jesuji i Moladi i Vet-Feletu,

27 I u Asar-Sualu i Virsaveji i zaseocima njenim,

28 I u Siklagu i u Mekoni i zaseocima njenim,

29 I u En-Rimonu i u Sareji i u Jarmotu,

30 U Zanoji, u Odolamu i selima njihovim, u Lahisu s poljem njegovim, u Azici i zaseocima njenim. I tako se naseliše od Virsaveje do doline Emona.

31 A sinovi Venijaminovi naseliše se od Gavaje u Mihamasu i Aji i Vetilju i zaseocima njegovim,

32 U Anatotu, u Novu, Ananiji,

33 U Asoru, u Rami, u Gitajimu,

34 U Adidu, u Sevojimu, u Nevalatu,

35 U Lodu, u Ononu, i u dolini drvodeljskoj.

36 A Leviti podeliše se medju Judom i Venijaminom.

ПОГЛАВЉЕ 12

A ovo su sveštenici i Leviti koji dodjoše sa Zorovaveljem sinom Salatilovim i Isusom: Seraja, Jeremije, Jezdra,

2 Amarija, Maluh, Hatus,

3 Sehanija, Reum, Lerimot,

4 Ido, Gineto, Avija,

5 Mijamin, Madija, Vilga,

6 Semaja, Jojariv, Jedaja,

7 Saluj, Amok, Helkija, Jedaja. To behu glavari izmedju sveštenika i braće svoje za vremena Isusovog.

8 A leviti: Isus, Vinuj, Kadmilo, Serevija, Juda i Matanija, koji s braćom svojom biše nad pevanjem.

9 A Vakvukija i Unije, braća njihova, behu prema njima u redovima svojim.

10 A Isus rodi Joakima, a Joakim rodi Eliasiva, a Eliasiv rodi Jojadu;

11 A Jojada rodi Jonatana, a Jonatan rodi Jadvu.

12 A za vremena Joakimovog behu sveštenici, glavari domova otačkih: od doma Serajinog Meraja, od Jeremijinog Ananija,

13 Od Jezdrinog Mesulam, od Amarijinog Joanana,

14 Oda Melihujevog Jonatan, od Sevanijinog Josif,

15 Od Harimovog Adana, od Merajotovog Elkaj,

- ¹⁶ Od Idovog Azaharija, od Ginetovog Mesulama,
- ¹⁷ Od Avijinog Zihrije, od Minijaminovog i Moadijinog Filtaj,
- ¹⁸ Od Vilžinog Samuja, od Semajinog Jonatan,
- ¹⁹ Od Jojarivovog Matenaj, od Jedajinog Ozije,
- ²⁰ Od Salajevog Kalaj, od Amokovog Ever,
- ²¹ Od Helkijinog Asavija, od Jedajinog Natanailo.
- ²² A Leviti, glavari domova otačkih, za vreme Elijasiva, Jojade, Joanana i Jadve biše popisani sa sveštenicima do carovanja Darija, cara persijskog;
- ²³ Sinovi Levijevi, glavari domova otačkih, biše popisani u knjizi dnevnika do vremena Joanana, sina Elijasivovog:
- ²⁴ I glavari levitski behu: Asavija, Erevija i Isus sin Kadmilov i braća njihova prema njima da hvale i slave Boga po zapovesti Davida, čoveka Božjeg, red prema redu;
- ²⁵ Matanija i Vakvukija, Ovadija, Mesulam, Talmon, Akuv, behu vratari koji čuvahu stražu kod riznica na vratima.
- ²⁶ Ti behu za vremena Joakima sina Isusa sina Josedekovog i za vremena Nemije kneza, i sveštenika Jezdre književnika.
- ²⁷ A kad se osvećivaše zid jerusalimski, tražiše Levite po svim mestima njihovim da ih dovedu u Jerusalim da se svrši posvećenje s veseljem, hvalom i pesmama uz kimvale, psaltire i gusle.
- ²⁸ I skupiše se sinovi pevački i iz ravnica oko Jerusalima i iz sela netofatskih,
- ²⁹ I iz Vet-Gilala i iz polja gevskih i azmavetskih, jer pevači behu naselili sela oko Jerusalima.
- ³⁰ I očistiše se sveštenici i Leviti, i očistiše narod i vrata i zid.
- ³¹ Iza toga zapovedih knezovima judejskim da izadju na zid, i postavih dva velika zbora pevačka, i jedan od njih idjaše nadesno s gornje strane zida k vratima gnojnim.
- ³² A za njima idjaše Osija i polovina knezova Judinih,
- ³³ I Azarija, Jezdra i Mesulam
- ³⁴ Juda i Venijamin i Semaja i Jeremija,
- ³⁵ I od sinova sveštenečkih s trubama Zaharija sin Jonatana, sina Semaje, sina Matanije, sina Zahura, sina Asafvog,
- ³⁶ I braća njegova Semaja i Azareilo, Milalaj, Gilalaj, Maj, Natanailo i Juda i Ananija sa spravama muzičkim Davida čoveka Božijeg, a Jezdra književnik pred njima;
- ³⁷ Potom k vratima kod studenca, koja behu prema njima, idjahu uz basamake grada Davidovog kuda se ide na zid, iznad doma Davidovog pa do vrata vodenih k istoku.
- ³⁸ A drugi zbor pevački idjaše prema onim, i ja za njim, i polovina naroda po zidu iznad kule pečke do širokog zida,
- ³⁹ I iznad vrata Jefremovih k vratima starim i ka vratima ribljim i ka kuli Ananeilovoj i kuli Meji, pa do vrata ovčijih; i stadoše kod vrata tamničkih.
- ⁴⁰ Potom stadoše oba zbora pevačka u domu Božijem, i ja i polovina glavara sa mnom,
- ⁴¹ I sveštenici Elijakim, Masija, Minijamin, Mihaja, Elionaj, Zaharija, Ananija s trubama,
- ⁴² I Masija i Semaja i Eleazar i Ozije i Joanan i Malhija i Elam i Eser. I pevači pevahu glasno s Jezrajom, načelnikom svojim.
- ⁴³ I prinesoš velike žrtve taj dan, i veseliše se; jer ih Bog razveseli veseljem velikim; i žene i deca veseliše se, i veselje jerusalimsko čušaše se daleko.
- ⁴⁴ I postavljeni biše taj dan ljudi nad kletima u kojima se ostavljahu prinosi, prvine i

desetak, da sabiraju u njih s njiva gradskih zakonite delove za sveštenike i za Levite, jer se i Juda radovaše sveštenicima i Levitima što stajahu na poslu,

⁴⁵ I izvršavahu šta im je Bog njihov zapovedio da izvršuju i šta trebaše izvršavati za očišćenje, kao i pevači i vratari po zapovesti Davida i Solomuna, sina njegovog.

⁴⁶ Jer od pre, za vremena Davidovog i Asafovog, biše postavljeni glavari pevački i pesme u hvalu i slavu Bogu.

⁴⁷ I zato sav Izrailj za vremena Zorovavelja i za vremena Nemijinog davaše delove pevačima i vatarima, svakidašnji obrok, i Levitima što beše njima posvećeno, a Leviti sinovima Aronovim što njima beše posvećeno.

ПОГЛАВЉЕ 13

U to vreme čita se knjiga Mojsijeva narodu, i u njoj se nadje napisano da ne ulazi Amonac ni Moavac u sabor Božji do veka;

² Jer ne sretoše sinove izrailjeve s hlebom i vodom, nego najmiše na njih Valama da ih prokune, ali Bog naš obrati onu kletvu u blagoslov.

³ A kad čuše taj zakon odlučiše od Izrailja sve tudjince.

⁴ A pre toga Eljasiv sveštenik, koji beše nad kletima doma Boga našeg, oprijatelji se s Tovijom,

⁵ I načini mu veliku klet, gde se pre ostavljahu dari i kad i sudovi i desetak od žita, vina i ulja, odredjeni Levitima i pevačima i vatarima, i prinosi za sveštenike.

⁶ A kad to sve bivaše, ne bejah u Jerusalimu, jer trideset druge godine Artakserksa, cara vavilonskog, vratih se k caru, i posle nekoliko godina izmolih se opet u cara.

⁷ I kad dodjoh u Jerusalim, videh zlo što učini Eljasiv radi Tovije načinivši mu klet u tremu doma Božjeg.

⁸ I bi mi vrlo mrsko, te izbacih sve pokućstvo Tovijino napolje iz kleti.

⁹ I zapovedih, te očistiše kleti; i unesoh u njih opet posudje doma Božjeg, dare i kad.

¹⁰ Potom doznah da se Levitima nisu davali delovi, te su se razbegli svaki na svoju njivu i Leviti i pevači, koji radjahu posao.

¹¹ I ukorih starešine i rekoh: Zašto je ostavljen dom Božji? I sabrah ih opet i postavih na njihovo mesto.

¹² I svi Judejci donosiše desetine od žita i vina i ulja u spreme.

¹³ I postavih nastojnike nad spremama, Selmiju sveštenika i Sadoka književnika, i izmedju Levita Fedaju, i uz njih Anana, sina Zahura sina Matanijinog, jer se za verne držahu; i beše im posao deliti braći svojoj.

¹⁴ Pomeni me, Bože moj, zato, i nemoj izbrisati dobra mojih koja učinih domu Boga svog i službi njegovoj.

¹⁵ U to vreme videh u Judeji gde gaze u kacama u subotu i nose snopove natovarivši na magarce, i vino, groždje i smokve i svakojake toware, i nose u Jerusalim u subotu, i prekori ih onaj dan kad prodavahu žitak.

¹⁶ I Tirci koji življahu u Jerusalimu donošahu ribu i svakojaki trg i prodavahu u subotu sinovima Judinim u Jerusalimu.

¹⁷ Zato prekori glavare judejske i rekoh im: Kakvo je to zlo što činite te skvrnite subotu?

¹⁸ Nisu li tako činili oci vaši, te Bog naš pusti na nas i na ovaj grad sve ovo zlo? I vi još umnožavate gnev na Izrailja skvrneći subotu.

¹⁹ I kad dodje sen na vrata jerusalimska uoči subote, zapovedih te zatvoriše vrata, i

zapovedih da ih ne otvaraju do posle subote; i postavih nekoliko svojih momaka na vratima da se ne unosi nikakav tovar u subotu.

20 I prenočiše trgovci i koji prodavahu svakojaki trg iza Jerusalima jednom i drugom.

21 I opomenuh ih i rekoh im: Zašto noćujete oko zida? Ako još jednom to učinite, uložiću na vas. Od tada ne dolaziše u subotu.

22 A Levitima zapovedih da se očiste i da dodju i čuvaju vrata da bude svet dan subotni. I za ovo pomeni me, Bože moj, i oprosti mi po velikoj milosti svojoj.

23 Još videh u to vreme Judejce koji se behu oženili Azoćankama, Amonkama i Moavkama.

24 I sinovi njihovi govorahu pola azotski, i ne umehu govoriti judejski nego jezikom i jednog i drugog naroda.

25 Zato ih karah i psovah, i neke izmedju njih bih i čupah, i zakleh ih Bogom da ne daju kćeri svoje sinovima njihovim niti da uzimaju kćeri njihove za sinove svoje ili za sebe.

26 Nije li tim zgrešio Solomun, car Izrailjev, ako i ne beše u mnogim narodima cara njemu ravnog i mio beše Bogu svom i Bog ga beše postavio carem nad svim Izrailjem? Pa opet ga navратиše na greh žene tudjinke.

27 A vama li ćemo dopustiti da činite to sve veliko zlo i grešite Bogu našem uzimajući žene tudjinke?

28 I od sinova Jojade, sina Eliasiva poglavara sveštениčkog, jedan beše zet Sanavalatu Oronjaninu, kog oterah od sebe.

29 Pomeni ih, Bože moj, što oskrvniše sveštenstvo i zavet sveštениčki i levitski.

30 I tako ih očistih od svih tudjinaca, i opet postavih redove sveštениčke i levitske, svakog na posao njegov,

31 I da se donose drva za žrtve na rokove, i prvine. Pomeni me, Bože moj, na dobro.

For other languages please go to **www.wordproject.org**